

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 35, No 4 (1984)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Επιστημονικό Σωματείο Αναγνωρισμένο, Απόφ. Πρωτ. Αθηνών 1021/83
Διοικητικό Συμβούλιο:
Πρόεδρος: Σπ. Κ. Κυριάκης
Αντιδρός: Λουκ. Ευσταθίου
Γ. Γραμ.: Θεοδ. Ανανιάδης
Ειδ. Γραμ.: Ευαγ. Σίμος
Ταμίας: Αγγ. Παπαδόπουλος
Μέλη: Απ. Ράντσιος
Αλ. Καρδούλης

ΕΚΔΟΣΗΣ: Λουκάς Ευσταθίου
Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι
Τηλ.: 6823459

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Πρόεδρος: Αριστ. Σείμενης
Μέλη: Χρ. Παππούς
Γιαν. Δημητριάδης
Στεφ. Κολάγγης
Ειρ. Οικονομίδου

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
Σ. Μπέλλου, Ελ. Βενιζέλου 98,
Χολαργός, Τηλ.: 6529604

TAX. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
P.O. Box 60063
153 10 Ag. Paraskevi, Greece

Συνδρομές για Ελλάδα και Κύπρο:
Ετήσια μελών ὄρχ. 1.000
Ετήσια μη μελών » 1500
Ετήσια φοιτητών » 500
Ετήσια Υψηροσ., Ὀργαν. ΑΕΙ » 1500
Τιμή κάθε τεύχους » 500

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 35
ΤΕΥΧΟΣ 4

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1984

Bulletin

OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 35
No 4

OCTOBER — DECEMBER
1984

Επιταγές και εμβάσματα αποστέλλονται επ' ονόματι κ. Άγγ. Παπαδόπουλου Κτην. Ινστ. Υγιεινής και Τεχνολογίας Τροφίμων, Ιερά οδός 75, 118 55 Αθήνα. Μελέτες, επιστολές κ.λπ. αποστέλλονται στον κ. Α. Ευσταθίου, Κτηνιατρικό Ινστιτούτο Φυσιοπαθολογίας, Αναπαραγωγής και Διατροφής Ζώων, Νεαπόλεως 9-25, Αγία Παρασκευή Αττικής.

Νεκρολογία

ΕΚΕ Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.21667](https://doi.org/10.12681/jhvms.21667)

Copyright © 2019, ΕΚΕ Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία Ε. (2019). Νεκρολογία. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 35(4), 294–295. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21667>

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ OBITUARY

ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΤΣΙΑΜΙΤΑΣ

Στις 29 Αυγούστου 1984 έφυγε ένας αγαπημένος φίλος, ένας πραγματικός συνάδελφος, ένας μεγάλος άνθρωπος που πάλεψε, όσο κανείς, με πείσμα, θάρρος και αυταπάρνηση με το σκληρό πεπρωμένο του για είκοσι σχεδόν ολόκληρα χρόνια.

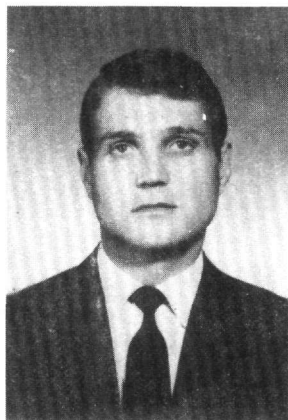
Ο Γιάννης Τσιαμίτας γεννήθηκε στο Σουφλί το 1936. Σπούδασε στην Κτηνιατρική Σχολή του Αριστοτέλειου Παν/μίου Θεσ/νίκης και αποφοίτησε στις αρχές του 1961. Αφού υπηρέτησε σαν έφεδρος ανθυποκτηνίατρος έγινε βοηθός και μετά επιμελητής στην Χειρουργική Κλινική της Κτην/κής Σχολής του Α.Π.Θ. κάτω από την πραγματική εκτίμηση και αγάπη των δασκάλων του.

Η διδακτορική διατριβή του με θέμα «Πειραματική μέθοδος τελικοτελικής εντεροαναστομώσεως εις τον κύνα», οι μεταπτυχιακές σπουδές του στο εξωτερικό μαζί με την μεγάλη επιστημονική του συγκρότηση και ανησυχία, οι επιστημονικές του εργασίες, η έμφυτη χειρουργική δεξιοτεχνία του, η αναγνώριση της αξίας του από τους δασκάλους του αλλά και τους φοιτητές, με το ήθος και τον αδαμάντινο χαρακτήρα που τον διέκρινε και η αγάπη και η καταξίωση από όλους που είχαν την τύχη και την χαρά να τον ζήσουν από κοντά, δεν άφηναν καμμία αμφιβολία ότι ο Γιάννης θα ανέβαινε πολύ ψηλά.

Η μοίρα όμως έγραφε αλλιώς. Του έδωσε την χαρά να δημιουργήσει πολλά σε πολύ λίγο όμως χρόνο. Το 1965 άρχισαν τα πρώτα συμπτώματα μιας εξελικτικής αρρώστιας που καθημερινά, προσδευτικά και ύπουλα του έπαιρνε αδυσώπητα δυνάμεις, ώπου έφτασε η στιγμή που ο ζωντανός, ανοιχτόκαρδος, πρότυπο αντοχής, θέλησης και δύναμης Γιάννης καθλώθηκε ακίνητος στο κρεβάτι του πόνου. Όμως η ψυχική δύναμη και πνευματική διαύγεια δεν τον εγκατέλειψαν, σαν τραγική αντί-

θεση, μέχρι τις τελευταίες στιγμές του. Ζούσε με το δράμα του.

Ο Γιάννης Τσιαμίτας αναγκάστηκε νέος να εγκαταλείψει την ενεργό Κτηνιατρική επιστήμη, που τόσο πολύ αγάπησε και που τόσα πολλά θα της προσέφερε, αν η μοίρα του δειχνόταν πιο συγκραταβατική. Δεν σταμάτησε όμως να επιμένει και να διαβάζει με πάθος όσο τον βοηθούσαν τα μάτια του και μπορούσε να γυρίζει τις σελίδες μόνος του ή με βοήθεια.

Ανήμπορος και με λειτουργικά προβλήματα, που μόνο όσοι τον ζούσαμε μπορούμε να ξέρουμε, κρατήθηκε στη ζωή τα είκοσι περίπου αυτά χρόνια γιατί ήταν δυνατός με ατσάλνια ψυχική και οργανική δύναμη και γιατί στην ατυχία του ήταν και τυχερός. Είχε κοντά του συνέχεια, στην Θεσσαλονίκη και στο Σουφλί, την στοργή, την αγάπη και την περιποίηση της οικογένειας του αδελφού του και ιδιαίτερα της νύφης του. Δεν υπάρχουν λόγια για την ηρωίδα

αυτή. Η αυτοθυσία, η αντοχή το ψυχικό μεγαλείο και το χαμόγελό της έχουν γίνει ορόσημο για όλους μας.

Για τον Γιάννη που δεν πρόλαβε να φτιάξει δική του οικογένεια, ήταν πολύ παραπάνω από μάνα, αδελφή, νοσοκόμα. Ήταν ένας άγγελος, στην κυριολεξία, ο άγγελος του φίλου μας Γιάννη.

Για τους συμφοιτητές του, τους συναδέλφους του, φίλους τους και τους συγγενείς του ο Γιάννης θα είναι πάντα κοντά με την καρδιά και τον νου.

Η Ελληνική Κτηνιατρική οικογένεια έχασε πρόωρα ένα από τα πιο εκλεκτά μέλη της.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα του ακριτικού Σουφλίου που σε σκεπάζει αγαπημένε φίλε Γιάννη.

B.A.